

Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr 5536	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra ..arkiv Vestlandske	Ekstern rapport nr	Oversendt fra Vestlandske	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Nordreisa, Sørkjosen				
Forfatter	Dato År		Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker)	
Kommune Nordreisa	Fylke Troms	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad 16341 17343 17344	1: 250 000 kartblad Nordreisa
Fagområde Geologi Forekomstbeskrivelser	Dokument type		Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt) Røiøldalen kobberfelt	
Råstoffgruppe Malm/metall	Råstofftype Cu			
Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse På vestsiden av Reisadalen finnes partier i gneis og glimmerskifer som er stekt rustne over store områder. Gruvene består av 2 felt med 100 meters mellomrom. Malmen er kopperkis og opptre i gabbro. det anbefales å analysere på Ni og eldelmetaller. Vest for Sørkjosen i Jerndalen ligger et gammelt gruvefelt med 2 innslag. Malmen består av kopperkis og muligens bornitt, samt litt magnetitt. Det vises til at feltet egner seg til magnetiske undersøkelser.				

N O R D R E I S A

Tenkelig sikker Ankerliaskifer står i fjellsidene mellom Josedalen og Potkadalen, - langs V-siden av Reisadalen. Over ligger gneis og glimmerskifer som øverst i Samueldalen er sterk rustet over større områder. Ankerliaskiferen har tydeligvis flere rustnivåer, - spesielt tydelig øverst i Josedalen, Lilandsfjell (m. Jærvilotta) og området ved Dama. Gamle skjerp på Lilandsfjell, ved småvannene S for Dama og på selve Dama, må antas å ligge på slike rustnivåer.

Røisdalen kobberfelt:

Skogsvei fra Hyssingjord opp Røisdalen, veien går over i den gamle kjerreveien som over skoggrensen er lett å følge til brakketomta for graven. Gruven ligger oppe i en bratt fjellside ca. 800 m.o.h. og ca. 300 m. over dalbunnen. Man må først opp en bratt ur som er temmelig løs. Deretter må man klatre opp selve fjellside. Det er tungt og ikke helt ufarlig å ta seg fram i gruveområdet. Det har vært mange trapper og treklopper her, desuten har man brukt tau festet i jernbolter. Mesteparten av dette er borte, men boltene kan fremdeles brukes til taufeste.

Feltet er delt i to med vertikale utstrekninger på begge. Avstanden mellom feltene er ca. 100 m. I østligste felt er det slått inn 4 korte stoller uregelmessig over hverandre. I vestre felt er tre stoller rett over hverandre. Lengste stolla er 10m. Sidebergart er gabbro/hyperitt som sannsynligvis står i forbindelse med den store gabbroen i Vaddas (se Vogts kart). Malmen består av kobberkis og svovelkis i magnetkis. Ettersom malmen opptrer i gabbro, kan man vente et visst edelmetallinnhold. Rikkelgehalten bør også undersøkes. Malmen opptrer etter alt å dømme i meget uregelmessige klumper og ansamlinger som kan være malarike og ha god mektighet, men som så fort taper seg. En rekke røsker og de mange påhugg peker i den retning. Jeg kunne også se urørte flater (sua) med massiv kis. I følge et røft overslag har kanskje vestre felt en vertikal utstrekning på 30 - 50 meter med en bredde på opptil 6 - 8 meter. Innenfor utgående må man rekne med mye sideberg. Imidlertid er det vanskelig på avstand å få oversikt over hele feltets utstrekning. En nøyaktig kartlegging må til.

Rotsund 1634 I

Jerndalen, Sørkjosen:

Veien tar opp fra Meieriet i Sørkjosen. I grønnstein ligger et lite og antakelig gammelt gruvefelt med to mindre gruveinnslag noen 100 m fra hverandre. I det østligste (957 - 416) er det impregnasjoner av kobberkis og muligens bornitt, dels i oppknuust kvarts, dels i grønnstein. Sonens maksimale mæktighet i den lille tunnelen er 50 cm. Sonens strek og fall: N80V, middele fall mot S. Forøvrig noen røsker med ubetydelig kis. I det vestlige felt er det en vannfylt sjakt. Medenfor denne er det en stoll som ikke kan være slått inn til sjakta. Malmen opptrer også her dels i grønnstein og dels i brøksjert kvarts. Malmineralene er: kobberkis, bornitt, magnetkis og litt magnetitt. Omtrent 1 km øst for dette gruvefelt er det løsblokker med en eiendommelig malm som består av kobberkis i ren magnetitt. Malmen i smågruvane fører også litt magnetitt, men på langt nær som i disse åsse blokkene. Det ser ut til at malmen opptrer i et bestemt nivå i grønnsteinen (strek: N 80 V - fall: 55 S). I følge kjentmann J.O.Kingstad er det funnet irr flere steder mellom de nevnte punkter. Det er videre observert Viscaria Alpina = kobberblomst. Feltet skulle egne seg til magnetometriske undersøkelser.